

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Εθνικής Αντιστάσεως 65, 121 34, Περιστέρι

Τηλ. 5745826, 5762434, Fax 5759547

Αρ. Πρωτ.:589/22.02.2010

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Της αριθμ. **1^{ης}** συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου του ΑΣΔΑ

Αριθμός απόφασης **01/2010**

Στις 19/02/2010 ημέρα Παρασκευή και ώρα 18:00, στο Περιστέρι, έδρα του ΑΣΔΑ και στην αίθουσα συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου, συνήλθε στη **1^η** συνεδρίασή του για το έτος 2010, το Διοικητικό Συμβούλιο του Αναπτυξιακού Συνδέσμου Δυτικής Αθήνας, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου κ. Νίκου Σαράντη, που έγκαιρα επιδόθηκε στους ενδιαφερόμενους όπως ο Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας προβλέπει, δηλ. την 12/02/2010

Σύνολο μελών : 57

Παρόντες : 43

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ Μ., ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ Σ., ΑΛΕΠΗΣ Σ., ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ Ε., ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ Θ., ΒΛΑΧΟΣ Σ., ΓΙΑΝΝΑΚΗ Α., ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ Φ., ΓΚΙΚΑΣ Ι., ΓΡΕΤΣΙΣΤΑ Ε., ΖΑΓΚΑΣ Λ., ΖΟΡΠΙΔΗΣ Ι., ΚΑΛΑΜΠΑΛΙΚΗΣ Π., ΚΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν., ΚΑΠΛΑΝΗΣ Γ., ΚΟΠΙΤΣΗ Χ., ΚΟΥΒΕΛΗΣ Ι., ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ Α., ΚΡΟΥΠΗ Α., ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Φ., ΜΑΥΡΟΘΑΛΑΣΣΙΤΟΥ Κ., ΜΕΛΑΣ Ι., ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ Ε., ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν., ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΑΝΝΗΣ Χ., ΝΤΑΒΙΟΣ Θ., ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΣ Ν., ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ Μ., ΠΑΤΕΡΕΛΗΣ Ι., ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Χ., ΠΟΤΗΡΙΑΔΗΣ Α., ΣΑΡΑΝΤΗΣ Ν., ΣΕΛΕΚΟΣ Μ., ΣΠΑΝΟΣ Β., ΣΤΑΦΥΛΑΣ Π., ΣΠΥΡΟΥΝΗΣ Κ., ΣΤΙΓΚΑ Θ., ΤΕΡΖΗΣ Α., ΤΖΕΡΠΟΣ Κ., ΤΡΙΓΚΑΣ Κ., ΤΣΑΓΔΗ Δ., ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ Ι., ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ.

Απόντες : 14

ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗΣ Σ., ΓΟΥΝΑΡΗ Α., ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ Γ., ΖΕΡΒΑΣ Α., ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΟΥ Ν., ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Δ., ΚΑΝΤΖΟΣ Ι., ΚΛΑΠΑΚΗΣ Ε., ΜΑΡΑΒΕΛΙΑΣ Δ., ΝΙΚΗΤΟΠΟΥΛΟΣ Σ., ΝΤΕΡΟΣ Κ., ΠΑΧΑΤΟΥΡΙΔΗΣ Α., ΦΙΛΗΣ Μ., ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ Δ.

Αφού διαπιστώθηκε απαρτία, ο Πρόεδρος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης και προχώρησε η συζήτηση πάνω στα θέματα της ημερήσιας διάταξης.

Ο Προεδρεύων εισηγείται το **1^ο Θέμα Η.Δ** περί «**Πρόγραμμα "ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ" - Δυτική Αθήνα**» και λέει τα εξής:

ΑΝΑΓΚΑΙΑ Η ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΤΟΥΝ ΟΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Η αξιολόγηση των αποτελεσμάτων του προγράμματος «Ι. Καποδιστριάς» με την οποία ξεκινά το κείμενο δημόσιας διαβούλευσης για τη Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης, είναι **έντιμη και ειλικρινής**.

Παρά την πρόοδο που συντελέστηκε στην υπαίθρο χώρα με την ενοποίηση των χιλιάδων Κοινοτήτων, η Τοπική Αυτοδιοίκηση αντιμετωπίζει σήμερα πολλαπλά προβλήματα, που συμπυκνώνονται σε μια **κρίση εμπιστοσύνης των πολιτών** προς αυτήν.

Η αμφισβήτηση αυτή της Αυτοδιοίκησης αφορά την αποτελεσματικότητα της, την ποιότητα των λειτουργιών της, την ικανότητα της να αξιοποιήσει τις σύγχρονες ευκαιρίες και δυνατότητες, δυστυχώς ακόμη και την εντιμότητα των λειτουργιών της.

Σωστά όμως επισημαίνεται στο ίδιο κείμενο, με το ιδιαίτερο βάρος που έχει αυτή η παραδοχή όταν γίνεται από το ίδιο το αρμόδιο Υπουργείο Εσωτερικών, ότι η Πολιτεία δεν στήριξε μέχρι σήμερα αρκετά τους ΟΤΑ (όχι μόνον τους νέους αλλά και τους παλαιούς), με καθοριστικό να αναδεικνύεται μέχρι σήμερα το πρόβλημα της χρηματοδότησης.

Τούτων δεδομένων, το πρόγραμμα «Καλλικράτης» αποτελεί τη **μεγαλύτερη αλλά και την ύστατη ελπίδα** της Αυτοδιοίκησης για να αναδειχθεί ικανή να ανταποκριθεί στις σύγχρονες ευθύνες της.

Επίσης σωστά προσδιορίζονται και οι γενικοί στόχοι της νέας μεταρρύθμισης που είναι οι Δήμοι να αποτελέσουν ισχυρές μονάδες τοπικής ανάπτυξης και ταυτόχρονα αποτελεσματικούς διαχειριστές υπηρεσιών.

Όσον αφορά το δεύτερο βαθμό της Αυτοδιοίκησης, η θέσπιση του αιρετού Περιφερειάρχη σε αντικατάσταση των μέχρι σήμερα Νομαρχιών, θα αποσαφηνίσει το τοπίο σχετικά με τις αρμοδιότητες, **θα ισχυροποιήσει το δεύτερο βαθμό** και θα διευκολύνει την απορρόφηση των πόρων από την Ε.Ε., λόγω και του σημαντικού μεγέθους που έχουν οι Περιφέρειες σε σχέση με τις μέχρι τώρα Νομαρχίες. Η δημιουργία των γενικών Διοικήσεων για τις αρμοδιότητες που δεν μπορούν να μεταβιβαστούν στην Αυτοδιοίκηση πρώτου ή δεύτερου βαθμού είναι απαραίτητη λόγω και της συνταγματικής πρόβλεψης για την αποκέντρωση του κράτους (άρθρο 101 του Συντάγματος) η οποία δεν πρέπει να συγχέεται με την Αυτοδιοίκηση (η αυτοτέλεια και το κριτήριο αρμοδιότητας της οποίας ορίζονται στο άρθρο 102 του Συντάγματος).

Το μεγάλο πλεονέκτημα του «Καλλικράτη» είναι ότι για πρώτη φορά επιχειρείται **συνολική και συντονισμένη παρέμβαση σ' όλες τις βαθμίδες της αυτοδιοίκησης** και της αποκεντρωμένης διοίκησης και μάλιστα μ' ένα προγραμματικό πλαίσιο που βρίσκεται σε σημαντική αντιστοιχία με όσα έχουν επεξεργαστεί τα τελευταία χρόνια τα θεσμικά όργανα της αυτοδιοίκησης και το Ινστιτούτο Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΙΤΑ).

Θεωρώ λοιπόν σωστό, πέρα από αποχρώσεις και επιμέρους διαφορετικές προσεγγίσεις που αντανακλούν και τη γενικότερη πολιτική τοποθέτηση του καθενός, όλες οι δυνάμεις της Αυτοδιοίκησης, και εμείς από τη Δυτική Αθήνα, να στηρίξουμε αυτή τη μεταρρύθμιση, **χωρίς μεμψιμοιρίες και έξω από κάθε λογική συμφηφισμών** με τα οικονομικά και άλλα αιτήματα μας προς την κεντρική εξουσία, στα οποία και θα επιμένουμε γιατί είναι δίκαια και απολύτως αναγκαία για την Αυτοδιοίκηση.

1. ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ ΣΕ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

α) Αναμφίβολα, βασικός πυλώνας της νέας αρχιτεκτονικής είναι η χωροθέτηση των νέων Δήμων, η οποία δεν μας είναι ακόμη γνωστή. Η επιλογή της πολιτικής ηγεσίας να δεσμευθεί εκ των προτέρων σε συγκεκριμένο αριθμό Δήμων που θα προκύψουν από τις συνενώσεις, δείχνει τη σημασία που δίνεται στην επίτευξη του **ποσοτικού στόχου**, του εύρους των συνενώσεων και του μεγέθους των νέων Δήμων.

Δεν πρέπει όμως να υποτιμηθεί στην πράξη το **ποιοτικό στοιχείο**, δηλαδή ο σωστός σχεδιασμός των ορίων των νέων ΟΤΑ. Τα πληθυσμιακά δεδομένα δεν πρέπει να αποτελέσουν το αποκλειστικό κριτήριο για τις συνενώσεις (και εδώ αναφέρομαι κυρίως στην Αθήνα και την Αττική με τις γνωστές ιδιαιτερότητες). Η ύπαρξη κεντροβαρικών σημείων σε μια ολόκληρη περιοχή, η συγκοινωνιακή και κυκλοφοριακή ενότητα των ΟΤΑ, ακόμη και η διευκόλυνση της τοπικής οικονομικής δραστηριότητας, οφείλουν να ληφθούν υπ' όψη.

Οι προτεραιότητες αυτές να μην εκληφθούν ως αναζήτηση προφάσεων για την αποφυγή των συνενώσεων στην Αττική. Αντίθετα, σε κάποιες περιπτώσεις οι παραπάνω στόχοι εξυπηρετούνται με συνενώσεις μεγαλύτερης

κλίμακας από αυτές που προκύπτουν από την υιοθέτηση τυπικών πληθυσμιακών κριτηρίων. Το ζητούμενο είναι **να μην πέσει η νέα μεταρρύθμιση στη δουλεία των αριθμών**, που αποτυπώνουν μέρος μόνο της πραγματικότητας.

β) Και επίσης, να διαφυλαχθεί το πλέον ποιοτικό στοιχείο που διαφοροποιεί την πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση από κάθε άλλο κρατικό θεσμό στη χώρα μας, το **στοιχείο της εγγύτητας προς τον πολίτη**, της αμφίδρομης σχέσης επικοινωνίας Αυτοδιοίκησης – δημοτών που είναι δυνατόν να εμπλουτιστεί με συμμετοχικά ή και αμεσοδημοκρατικά στοιχεία με την κατάλληλη αξιοποίηση των δυνατοτήτων που προσφέρουν οι νέες τεχνολογίες (πχ. τοπικά ηλεκτρονικά δημοψηφίσματα ή συμμετοχικό τεχνικό πρόγραμμα- προϋπολογισμός).

γ) Ένα άλλο στοιχείο του προγράμματος «Καλλικράτης» που έχει ταράξει τα νερά είναι η προοπτική κατάργησης χιλιάδων Νομικών Προσώπων. Σε συνδυασμό με τον περιορισμό του αριθμού των Δήμων στο ένα τρίτο, διαισθάνεται κανείς ότι απώτερος σκοπός αυτών των κινήσεων είναι και η πάταξη της διαφθοράς, μέσα από τον περιορισμό των κέντρων λήψης αποφάσεων.

Αυτή η κίνηση αντικειμενικά οδηγεί σε ανάδειξη ενός περισσότερο συγκεντρωτικού μοντέλου, κάτι που εξυπηρετείται και από τη θέσπιση Εκτελεστικής Επιτροπής στον Δήμο. Απαιτείται λοιπόν προσοχή, να μην υποβαθμιστεί στην πράξη **ο ρόλος του Δημοτικού Συμβουλίου** που αποτελεί κορυφαία έκφραση της τοπικής δημοκρατίας. Με αυτή την έννοια αμφίβολη είναι και η σκοπιμότητα της ομοσπονδιακής εκλογής των Δημοτικών Συμβούλων με βάση την προέλευση από τους καταργούμενους Δήμους, που περιορίζει σε ένα βαθμό το κύρος τους και τη βαρύτητα της άποψής τους για τα συνολικά ζητήματα. Ίσως η ρύθμιση αυτή πρέπει να αποτελέσει μια μεταβατική μόνον λύση, μέχρις ότου διαμορφωθούν νέοι συνεκτικοί δεσμοί στο σύνολο των νέων ΟΤΑ.

δ) Η δυσμενής για τη χώρα μας οικονομική συγκυρία θέτει αντικειμενικούς περιορισμούς στο μέγεθος της «πρόικας» που είναι δυνατόν να διεκδικήσει η Αυτοδιοίκηση για να ανταπεξέλθει στις νέες ανάγκες. Δεν μπορούμε ωστόσο να αποκρύψουμε ότι σε πολλές περιπτώσεις, για να πληρούν οι νέοι ΟΤΑ τα κριτήρια που το σκεπτικό του «Καλλικράτη» ορίζει, για να έχουν διαχειριστική επάρκεια και ικανότητα να συμβάλλουν στην τοπική ανάπτυξη, απαιτείται ενίσχυση τους σε στελέχη, εξοπλισμό και υποδομές, με ένα **ολοκληρωμένο επιχειρησιακό σχέδιο υποστήριξης και κάλυψης των βασικών ελλειμμάτων** (υποδομών-προσωπικού) που κληροδοτούν στη νέα διοικητική δομή οι σημερινοί οργανισμοί Τ.Α.

Θα ήταν χρήσιμο να ξεκαθαριστεί απ' την αρχή **από ποιές πηγές θα προκύψουν οι πόροι των ΟΤΑ**, ποιοί φόροι μεταβιβάζονται σ' αυτούς σε σχέση και με τις νέες αρμοδιότητες τους. Αυτό θα κάμψει και μέρος των αντιστάσεων των υπηρεσιακών στελεχών που θα χρειαστούν να μεταφερθούν μαζί με τις αρμοδιότητες από την κεντρική Διοίκηση στους ΟΤΑ, εφόσον θα γνωρίζουν ότι είναι διασφαλισμένη η χρηματοδότηση της απασχόλησής τους.

ε) Μια σκέψη που αξίζει να εξεταστεί, είναι η **διασφάλιση διαχειριστικής επάρκειας** να αποτελεί προϋπόθεση για την πραγματοποίηση κάθε συνένωσης, ώστε να μην έχουμε πάλι απογοητεύσεις όπως με τους Καποδιστριακούς Δήμους.

στ) Ο στόχος για ισχυρούς Δήμους στην υπηρεσία του πολίτη πρέπει να καταστεί συγκεκριμένος έως και μετρήσιμος. Να καθιερωθούν **πρότυπα ποιότητας** για την αξιολόγηση των προσφερόμενων υπηρεσιών. Δυο Δήμοι με τον ίδιο πληθυσμό δεν μπορεί να έχουν 10 Παιδικούς Σταθμούς ο ένας και 3 ο άλλος. Το ίδιο ισχύει για την ταχύτητα απάντησης στα ερωτήματα των πολιτών, το βαθμό συντήρησης των υποδομών κλπ.

ζ) Να θεσπισθεί **ένας και ενιαίος ελεγκτικός μηχανισμός της νομιμότητας** των πράξεων της Αυτοδιοίκησης, που να συνδυάζει την αποτελεσματικότητα με την ταχύτητα της ελεγκτικής διαδικασίας. Να καταργηθεί το

σημερινό καθεστώς των πολλαπλών ελέγχων που ταλαιπωρεί Αυτοδιοίκηση και πολίτες, χωρίς να έχει αποδώσει τα αναμενόμενα.

η) Πριν τις συνενώσεις να γίνει **απογραφή των περιουσιακών στοιχείων** κάθε Δήμου, ώστε οι νέοι Δήμοι να ξεκινήσουν με σωστή ενημέρωση τη λειτουργία τους αλλά και να μην δοθούν ευκαιρίες σε καταπατητές και τρωθεί το κύρος της Αυτοδιοίκησης.

θ) Οι **σχέσεις εργασίας των απασχολούμενων στην Αυτοδιοίκηση** πρέπει να είναι κυρίως μόνιμες και σταθερές. Να καθιερωθεί με το νέο Κώδικα σε κάθε Δήμο από το 2011 και μετά ένα σχέδιο απασχόλησης που να προβλέπει με σχετική ακρίβεια τις θέσεις εργασίας με το αντίστοιχο αντικείμενο. Οι συμβάσεις έργου να μην καταργηθούν πλήρως, δεν επιθυμούμε την αποκοπή της Αυτοδιοίκησης από την αγορά. Να διατηρηθούν για τις περιπτώσεις που δεν υποκρύπτουν σχέση εξαρτημένης εργασίας αλλά αληθινή προσφυγή στις υπηρεσίες ανεξάρτητου επαγγελματία για συγκεκριμένο διάστημα.

ι) Η πρόταση για επιστροφή στο **σύστημα εκλογής Δημάρχου** με ποσοστό 50% αντιμετωπίζει το πρόβλημα ελλείμματος δημοκρατικότητας που υπό κάποιες συνθήκες δημιουργείται με την εκλογή με 42%. Ωστόσο, με την επιστροφή αυτή θα βρεθούμε και πάλι αντιμέτωποι με προβλήματα του προηγούμενου συστήματος, κυρίως δε με την αύξηση των εκλογικών δαπανών σε μια εποχή που η εξοικονόμηση πόρων αποτελεί κυρίαρχη ανάγκη της χώρας. Θα μπορούσε λοιπόν να εξεταστεί ένα ενδιάμεσο σύστημα, όπου η εκλογή Δημάρχου από τον πρώτο γύρο με 42% γίνεται, εφόσον το άθροισμα του ποσοστού του σχετικά πλειοψηφούντος και της διαφοράς του από τον δεύτερο υπερβαίνει το 50%. Δηλαδή το 42% να αρκεί για την εκλογή, όταν ο δεύτερος συνδυασμός βρίσκεται χαμηλότερα από το 32 -33%. Μια τέτοια λύση πιθανόν να αποδειχθεί ευρύτερης αποδοχής και να αποτελέσει πεδίο γενικότερης συναίνεσης.

ια) Όσον αφορά την Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση στην Αττική, είναι απαραίτητο να έχει ικανό αριθμό περιφερειακών διαμερισμάτων (8 - 10) που να αντιστοιχούν στις διακριτές περιοχές που είναι διαμορφωμένες στην Αθήνα και την Αττική. **Ένα από αυτά τα διαμερίσματα πρέπει να αποτελεί η Δυτική Αθήνα**, το δυτικό τμήμα της σημερινής Β' Αθήνας, με τις 600.000 κατοίκους και τα σημαντικά κοινά προβλήματα, αναπτυξιακά και περιβαλλοντικά.

2. Η ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Η σημασία αυτής της πρότασης μπορεί να κατανοηθεί καλύτερα μέσα στο πλαίσιο των ειδικών προβλημάτων που διαφοροποιούν τη Δυτική Αθήνα από άλλα τμήματα του λεκανοπεδίου.

Δεν μπορούμε δηλαδή να ξεχάσουμε ή να αδιαφορήσουμε για τις **μεγάλες ανισότητες ανάμεσα στη Δυτική Αθήνα και τα εύπορα βόρεια ή νότια προάστια**. Ανισότητες που συνίστανται στη συσσώρευση στη Δυτική Αθήνα των περισσότερων ρυπογόνων δραστηριοτήτων, την ιστορική έλλειψη σχεδιασμού για υποδομές, τα οξυμένα συγκοινωνιακά και κυκλοφοριακά προβλήματα, την έλλειψη ελεύθερων χώρων και χώρων πρασίνου, που η έκτασή τους ανά κάτοικο στη Δυτική Αθήνα ανέρχεται μόλις στο μισό του μέσου όρου στο Λεκανοπέδιο.

Από τη δεκαετία του 80 ακόμα, έγινε συνείδηση των ανθρώπων της Αυτοδιοίκησης στη Δυτική Αθήνα ότι η **ανατροπή της διαμορφωμένης κατάστασης απαιτεί σχεδιασμό σε περιφερειακό επίπεδο**, αναζήτηση πόρων από κάθε πιθανή κατεύθυνση και τη βέλτιστη αξιοποίησή τους, καθώς οι ανάγκες της περιοχής είναι πολλές. Κύριο εργαλείο για την επίτευξη αυτών των σκοπών αποτέλεσε από τη δημιουργία του το 1989 ο ΑΣΔΑ.

Μέσα στην εικοσαετία που πέρασε ο ΑΣΔΑ και οι Δήμοι της περιοχής πράγματι επέτυχαν την αναβάθμιση της περιοχής, στη συγκέντρωση πόρων, στην προσθήκη ποιότητας στη ζωή των κατοίκων της Δυτικής Αθήνας.

Όμως δεν θα ήταν ελκρινής όποιος ισχυριζόταν ότι αντιμετώπιστηκαν ριζικά τα βαθιά προβλήματα της περιοχής. Άλλωστε, εξωτερικοί παράγοντες μέσα σ' αυτό το διάστημα, όπως η χωροθέτηση των Ολυμπιακών Έργων μακριά από την περιοχή μας και η συγκέντρωση επενδύσεων σε γη και υποδομές στα αναπτυσσόμενα ανατολικά προάστια, λειτούργησαν ξανά ανασχετικά στις προσπάθειες για άμβλυνση των περιφερειακών ανισοτήτων μέσα στην Αττική.

Η λογική όμως της **άμετρης επέκτασης της Αθηναϊκής μεγαλούπολης** με απορρόφηση ακόμη περισσότερης αδόμητης ή αγροτικής γής, έχει αρνητικές συνέπειες για το σύνολο του Λεκανοπέδιου. Όσο η Αθήνα επεκτείνεται προς τα Μεσόγεια ή προς τα βόρεια προάστια, τόσο θα εντείνεται αφενός η συγκέντρωση του πληθυσμού της Ελλάδας στην Αττική, αφετέρου η υποβάθμιση παραδοσιακών περιοχών κατοικίας και η μετατροπή τους σε ζώνες εγκατάστασης οικονομικών μεταναστών, με όλες τις αρνητικές συνέπειες γκετοποίησης που ακολουθούν. Επίσης, η διαρκής οικιστική και πολεοδομική επέκταση της Αθήνας συντελεί στη διαμόρφωση στρεβλώσεων στις τιμές των ακινήτων και απειλεί την οικονομία με το απότομο «ξεφούσκωμα» τους.

Αντίθετα, η **πολεοδομική, περιβαλλοντική, αναπτυξιακή αναβάθμιση των ιστορικών συνοικιών της πρωτεύουσας, όπως οι πόλεις της Δυτικής Αθήνας**, η αξιοποίηση του αποθέματος γης και οικοδομημάτων εκεί, αποτελεί μια οικονομικά, κοινωνικά και οικολογικά σωστότερη επιλογή, που έχει δοκιμαστεί με επιτυχία σε πολλές μεγαλουπόλεις της Ευρώπης (Βαρκελώνη με τους Ολυμπιακούς, Λονδίνο με τα Dockands).

Ο σχεδιασμός της κυβέρνησης για την Αττική, στο σκέλος του που αφορά τη διοικητική μεταρρύθμιση αλλά και στο επόμενο που θα είναι το Ρυθμιστικό Σχέδιο της πρωτεύουσας, πρέπει να βάλει στο κέντρο του αυτή την φιλοδοξία. Να **αμφισβητήσει την παραδοσιακή κατανομή οικονομικών δραστηριοτήτων** που συγκεντρώνει τις ξεπερασμένες και οχλούσες δραστηριότητες στη Δυτική Αθήνα και Αττική. Να **αυξήσει τις ζώνες πρασίνου** και τους ελεύθερους χώρους μέσα και γύρω από τον οικιστικό ιστό της Δυτικής Αθήνας. Να **ενισχύσει τις υποδομές**, συγκοινωνιακές και κοινωνικές στην περιοχή μας.

Στην προσπάθεια αυτή θα χρειαστεί και η χρησιμοποίηση της πολιτικής που η σύγχρονη Πολιτική Επιστήμη ονομάζει **«θετική διάκριση»**, δηλαδή της προνομιακής και προσωρινά υπέρμετρης ενίσχυσης του υστερούντος προσώπου ή κοινωνικής ομάδας ή περιοχής, ώστε να επιτευχθεί η εξισορρόπηση. Δεν είναι δηλαδή αληθινά δίκαιο ένας Δήμος της Δυτικής Αθήνας να χρηματοδοτείται από δω και πέρα ισόποσα με ένα ήδη ανεπτυγμένο και ευνοημένο Δήμο εύπορου προαστίου.

Οι Αυτοδιοικητικοί θεσμοί που θα προκύψουν από το σχέδιο «Καλλικράτης» και αφορούν τη Δυτική Αθήνα, στον πρώτο και στον δεύτερο βαθμό, πρέπει να γίνουν το όχημα για την ολόπλευρη αναβάθμιση της Δυτικής Αθήνας και την εξάλειψη της χρόνιας αδικίας εις βάρος της. Στην εξειδίκευση και υλοποίηση αυτού του συνολικού στόχου, σημαντική μπορεί και πρέπει να είναι η συμβολή του ΑΣΔΑ.

Το Δ.Σ. του ΑΣΔΑ, αφού έλαβε υπόψη τις σχετικές διατάξεις, την εισήγηση του Προέδρου και μετά από διαλογική συζήτηση

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

- Να αποτελέσει το παραπάνω κείμενο, εισήγηση για έναν ευρύτερο διάλογο προκειμένου να κατατεθούν και να καταγραφούν όλες οι απόψεις και να δοθούν στο Υπουργείο Εσωτερικών, σχετικά με το πρόγραμμα Καλλικράτης και σε σχέση με τη Δυτική Αθήνα, όπου υπάρχει αυτή τη στιγμή σε διαβούλευση.

Η απόφαση αυτή πήρε αριθμό **01/2010** των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του ΑΣΔΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Τα Μέλη

Ακριβές Αντίγραφο
Περιστέρι 19/02/2010
Ο Πρόεδρος του ΑΣΔΑ

Νίκος Α. Σαράντης
Δήμαρχος Αγ. Αναργύρων